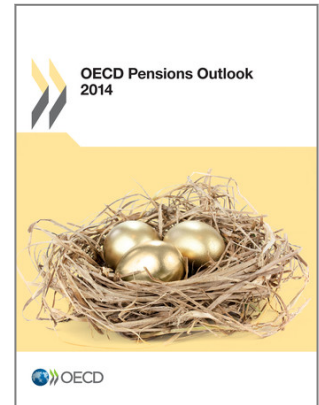


OECD *Multilingual Summaries* OECD Pensions Outlook 2014

Summary in Finnish



Read the full book on: [10.1787/9789264222687-en](https://doi.org/10.1787/9789264222687-en)

OECD:n eläkekatsaus 2014

Suomenkielinen tiivistelmä

OECD:n eläkekatsauksen tässä painoksessa tutkitaan kuinka eläkejärjestelmät reagoivat niihin kohdistuviin haasteisiin. Ikääntyvä väestö ja haastava taloudellinen ympäristö, jolle on ominaista alhainen tuotto, matala kasvu ja matalat korot, luovat vakavia ongelmia eläkejärjestelmille ja vaikuttavat sekä jakojärjestelmään perustuviin julkisiin eläkkeisiin että rahastoiviin eläkkeisiin.

Väestön ikääntymisen eläkejärjestelmille aiheuttamat ongelmat voidaan osittain ratkaista suuremmilla ja pitempiaikaisilla eläkemaksuilla.

Väestön ikääntymisen, ja erityisesti kuolleisuuden ja elinajanodotteen parantumisen, seurauksena jakojärjestelmiin perustuvilla eläkkeillä on taloudelliseen kestävyysliittymiä ongelmia, etuusperusteisten rahastoivien eläkkeiden on turvattava maksukykyisyytensä jatkuvuus ja maksuperusteisten eläkkeiden on harkittava keinoja varmistaa yksilöiden eläketulojen riittävyys. Eläkemaksujen suurentaminen ja pitkittäminen, erityisesti lykkäämällä eläkkeelle jäämistä elinajanodotteen kasvaessa, on paras tapa vastata näihin haasteisiin.

Eläkerahastoilla ja annuiteettien tarjoajilla on elinajanodotteeseen liittyvä riski, joka johtuu epävarmuudesta siitä, kuinka kuolleisuus ja elinajanodote tulevaisuudessa parantuvat. Ottaakseen huomioon odottamattomien vastuiden kasvun riskin sääntelyviranomaisten ja päättäjien tulisi varmistaa, että eläkerahastot ja annuiteetin tarjoajat käyttävät säännöllisesti päivitettyjä kuolleisuustaulukoita, jotka ottavat huomioon tulevat parannukset kuolleisuudessa ja elinajanodotteessa. Sääntelykehityksen avulla voitaisiin myös varmistaa, että pääomamarkkinat tarjoaisivat lisäkapasiteettia elinajanodotteeseen liittyvien riskien lieventämiseksi ottamalla huomioon läpinäkyvyyden, yhtenäistämisen ja likviditeetin tarpeen. Indeksiin perustuvat rahoitusvälineet ja elinajanodoteindeksiin julkaiseminen mittapuuksi pitkäikäisyyteen liittyvän suojautumisen hinnoittelulle ja riskinarvioinnille olisi tässä suhteessa hyödyllistä. Lisäksi sääntelyjärjestelmän tulisi ottaa huomioon näiden instrumenttien tarjoama riskien pienentäminen.

Maat nopeuttavat eläkeuudistuksiaan vakaannuttaakseen sekä kestävämmän valtion lainan että julkiset eläkekustannukset ottaen samalla huomion ikääntyvän väestön huolen eläkkeiden riittävydestä

Useimmat maat ovat muuttaneet eläkejärjestelmiään hyvin aktiivisesti helmikuusta 2012 syyskuuhun 2014. Suurin osa maista otti käyttöön uudistuksia, jotka kohensivat eläkejärjestelmien rahoituksen kestävyttä; jotkut ovat samalla ylläpitäneet tai parantaneet heikossa asemassa olevien ryhmien

eläketulojen riittävyyttä. Vain muutamat maat – ne joihin talouskriisi iski rankimmin – turvautuivat nimellisten etujen leikkaamiseen. Useat nostivat eläketulojen verotusta tai etuusperusteisiin järjestelmiin maksettujen maksujen verotusta, samalla menoja pienennettiin vähentämällä tai lykkäämällä eläke-etuuksien indeksointia.

Monet maat ovat suunnitelleet nostavansa lakisääteistä eläkeikää ja siten laajentavansa maksupohjaa ja säilyttävänsä riittävyyden niille, jotka käytännössä työskentelevät pidempään. Työn kannustimia on vahvistettu tiukentamalla varhaiseläkkeiden saatavuutta ja/tai lisäämällä työskentelemisen taloudellisia kannustimia. Eläkkeiden hallinnollisten kustannusten hillitsemiseen tähtäävät toimenpiteet tehokkuuden lisäämiseksi ovat olleet melko yleisiä.

Tulojen riittävyyteen liittyviin huolenaiheisiin liittyen joissakin maissa on laajennettu eläke-etuuksien pakollista kattavuutta aikaisemmin etuuksien ulkopuolella olleille ryhmille (esimerkiksi itsenäisille ammatinharjoittajille) ja joissakin on otettu käyttöön uusia etuuksia. Useissa maissa on nostettu rahastoihin maksuperusteisiin järjestelmiin maksettavia pakollisia maksuja. Ja monipuolistumista lisäävä sekä yksityisiä eläkesäästöjä turvaava politiikka on myös ollut yleistä talouskriisin jälkeen.

Laajemman kattavuuden, suurempien eläkemaksujen, korkeamman eläkeiän ja positiivisemmän taloudellisen ympäristön yhdistelmä parantaisi yksityisten eläkkeiden täydentävää roolia.

Yksityisillä eläkkeillä on tärkeä tehtävä tuettaessa eläketulojen riittävyyttä. Ne eivät kuitenkaan yleensä muodosta eläketulojen tärkeintä lähdetä, poikkeuksena korkeatuloiset henkilöt. Nuoret sukupolvet luottavat ehkä vanhempia sukupolvia todennäköisemmin yksityisiin eläkkeisiin, paitsi maissa, joissa yksityiset eläkkeet ovat olleet käytössä jo pitkään.

Poliittisia vaihtoehtoja, joiden avulla voidaan lisätä yksityisten eläkkeiden tukevaa roolia ovat kattavuuden lisääminen esimerkiksi pakollisella tai automaattisella osallistumisella; suurempien ja pidempiaikaisten maksujen rohkaiseminen esimerkiksi lykkäämällä eläkkeelle jäämistä; keskittyminen alaryhmiin, joiden on päästävä helpommin käyttämään yksityisiä eläkkeitä, sekä julkisten ja yksityisten eläkkeiden kohdistamisen parantaminen. Myös positiivisesta taloudellisesta ympäristöstä, joka johtaisi korkeampaan kokonaispääoman tuottoon, ja suuremmasta tuottavuuden kasvusta olisi apua.

Automaattisen osallistumisen vaikutus yksityisten eläkkeiden kattavuuden laajentamiseen riippuu sen suunnittelusta, lanseeraamisesta ja käyttöönottoon liittyvistä tiedotus- ja koulutuskampanjoista sekä vuorovaikutuksesta muiden olemassa olevien kannustimien kanssa.

Kuuden OECD-maan käytettävissä olevien tietojen perusteella automaattisella osallistumisella on positiivinen vaikutus kattavuuteen. Kattavuus ei vielä kuitenkaan vastaa pakollisten järjestelmien kattavuutta. Seuraavat toimenpiteet ovat poliittisen strategian tärkeimpiä elementtejä, joiden avulla ohjelmat, joihin osallistuminen on automaattista, voivat menestyä kattavuuden lisäämisessä: määritetään ne väestön alaryhmät, jotka tarvitsevat laajempaa eläkekattavuutta; varmistetaan, että automaattisen jäsenyyden sisältäviin järjestelmiin osallistumiseen liittyvät esteet (esim. ikä tai tulorajat) eivät estä ihmisiä aloittamasta osallistumista aikaisin eivätkä sulje ulkopuolelle henkilöitä, jotka voisivat hyötyä täydentävästä yksityisestä eläkkeestä; määritetään oletuseläkemaksut johdonmukaisesti eläkejärjestelmäkokonaisuus huomioon ottaen; tutkitaan huolellisesti kuinka ohjelma täydentää olemassa olevia kannustimia ja kehitetään tehokkaat viestintä- ja koulutuskampanjat lanseeraamisen ja käyttöönoton yhteyteen. Työnantajilla on usein välttämätön rooli automaattisen jäsenyyden hallinnoinnissa, mutta heille voi koitua merkittäviä sääntöjen noudattamiseen liittyviä kustannuksia mahdollisten eläkemaksujen lisäksi. Valtion kustannukset liittyvät pääasiassa valtionapuun ja valtion rahoitusosuuksiin.

***Eläkelaskelmat ja kansalliset
eläkeviestintäkampanjat ovat tärkeimpiä
työkaluja, joiden avulla eläkejärjestelmät
voivat menestyä niihin kohdistuvien
ongelmien ratkaisemisessa***

Yksilöllisten eläkelaskelmien tulee antaa yksinkertaistettua tietoa. Ihanteellisessa tilanteessa niiden tulisi yhdistää tiedot kaikista yksilöä koskevista kansallisista eläkelähteistä. Eläkelaskelmien organisoijien tulisi asettaa selvät ja mitattavissa olevat tavoitteet. Eläkelaskelman tavoitteena tulisi olla jäsenten huomion kiinnittäminen ja kannustaminen aktiivisiin toimiin eläketulojen riittävyyden parantamiseksi, esimerkiksi nostamalla eläkemaksuja ja/tai lykkäämällä eläkkeelle jäämistä. Päättäjien on arvioitava tulisiko eläkelaskelman tarjota eläke-ennusteita, kun otetaan huomioon kompromissi yksinkertaisuuden ja ennusteiden mahdollisen aktiivisia valintoja kannustavan vaikutuksen välillä.

Kansallisten eläkeviestintäkampanjoiden tulisi ihanteellisessa tilanteessa olla osa kansallista strategiaa, ja eläkeuudistusten ja kriisien kaltaisten suurien tapahtumien yhteyteen tarvitaan erityisiä kansallisia eläkeviestintäkampanjoita. Menestyksikkäiden kansallisten eläkeviestintäkampanjoiden taustalla on selvät, realistiset ja hyvin kohdistetut tavoitteet, jotka tuottavat tuloksia, joita voidaan mitata, arvioida ja valvoa suhteessa niiden tavoitteisiin ja prosesseihin. Vankat arvioimisprosessit ovatkin siksi välttämättömiä. Arvioinnin tulisi olla välttämätön osa kampanjabudjettia, myös resurssien ollessa rajallisia. Kansallisten eläkeviestintäkampanjoiden tulisi välttää epäyhtenäisyyttä ja keskittyä vaikeammin saavutettaviin ryhmiin. Viimeiseksi, poliittisten päättäjien tulisi löytää keinoja ottaa käyttöön lehdistön voimavarat, käyttää innovatiivisia viestintäkanavia ja kehittää tiedotushankkeita osallistumisen lisäämiseksi.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate

Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights



[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2014), *OECD Pensions Outlook 2014*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/9789264222687-en